

Jerusalem. Ecce vox pastoris, agnosce & sequere, si ovis es.

Nec vox pastoris est quod illi de traditoribus dicunt.

33. Sed illi codices tradiderunt, & illi thus idolis posuerunt, ille & ille. Quid ad me de illo & illo? Si fecerunt, non sunt pastores: tu vocem pastoris edicito; quia nec de illis vocem pastoris annuntias. Tu accusas, non Evangelium; tu accusas, non Propheta, non Apostolus: de quo mihi vox ista loquitur, de illo credo; aliis non credo. Sed Acta profers: Acta profero. Credam tuis: crede & tu meis. Non credo tuis: noli credere meis. Auferantur chartæ humanæ, sonent voces divinæ. Ede mihi unam Scripturæ vocem pro parte Donati: audi innumerabiles pro orbe terrarum. Quis eas enumerat? Quis eas terminat? Tamen ut pauca commemoremus, Legem adtende, primum Dei testamentum: *In semine tuo benedicentur omnes gentes.* Et in Psalmo: *Postula à me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam, & possessionem tuam terminos terræ. Commemorabuntur, & convertentur ad Dominum universi fines terræ; & adorabunt in conspectu ejus universæ patriæ gentium: quoniam ipsius est regnum, & ipse dominabitur gentium. Cantate Domino canticum novum; cantate Domino omnis terra. Et adorabunt eum omnes reges terræ; omnes gentes servient illi.* Quis enumerare sufficiat? Prope omnis pagina nihil aliud sonat, quam Christum & Ecclesiam toto orbe diffusam. Exeat mihi una vox pro parte Donati. Quid magnum est quod quero? Ecclesiam toto orbe diffusam, perituram^a fuisse dicunt. Peritura prædicta est tot testimoniis

^a Sic Am. & MSS. At Er. Ulim. & Lov. *perituram esse.*

Gen. 22. 18.
Psal. 2. 8.

Psal. 21.
28. & 29.

Psal. 95. 1.

Psal. 71. 11.

niis mansura? Nec una vox ista per Legem, per Prophetas, per Cantica pastoris est. Neque enim illi verum dicere sine Verbo Dei potuerunt, quod est Christus.

34. Audi vocem Verbi, & ex ore Verbi. Miratus fidem Centurionis, *Amen*, inquit, *dico vobis, non inveni tantam fidem in Israel. Propterea dico vobis, quia multi ab oriente & occidente venient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Jacob in regno calorum.* Ab oriente & occidente multi venient: Ecce Ecclesia Christi, ecce grex Christi: tu vide, si ovis es. Non enim te latet grex qui ubique est. Non habebis quid respondeas judici tuo, quem non vis esse pastorem tuum: non habebis, inquam, quod respondeas judici tuo: Nescivi, non vidi, non audivi. Quid est quod nescisti? *Nec est qui se abscondat à calore ejus.* Quid est quod non vidisti? *Viderunt omnes fines terræ salutare Dei nostri.* Quid est quod non audisti? *In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.*

35. Sed rectè à vobis quæritur vox Christi, vox pastoris, quam oves audiant, & sequantur. Non invenitis quid dicatis; vocem pastoris non habetis. Audite, & sequimini: dimittite vocem lupi, sequimini vocem pastoris, aut date vocem pastoris. * DAMUS, inquit. Audiamus. Damus & nos vocem pastoris. Audiamus. In Canticis, inquit, canticorum loquitur sponsa ad sponsum, Ecclesia ad Christum. Novimus Cantica canticorum, sancta cantica, amatoria cantica, sancti amoris, sanctæ caritatis, sanctæ dulcedinis. Planè volo inde audire vocem pastoris, vocem dulcissimi sponsi. Ede, si quid habes: audiamus.

Spon-

Neque quod Ecclesiam dicunt perituram.

Math. 8.
10. & 11.
Vox pastoris, & ejus grex non latet.

Ps. 18. 7.

Ps. 97. 3.

Ps. 18. 5.

* CAPUT XV.
Locus ex Canticis Canticorum à Donatistis frustrà prolatus.

Cant. 1. 6. Sponsa, inquit, dicit ad sponsum: *Annuntia mihi quem dilexit anima mea, ubi pascis, ubi cubas?* Et ille, inquit, respondet: *In meridie.* Manifesta tibi testimonia proferebam, non erat quemadmodum aliter interpretareris: *Postula à me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terræ. Commemorabuntur, & convertentur ad Dominum universi fines terræ.* Quid est quod mihi de Canticis canticorum profers? Quod fortè non intelligis. Etenim illa cantica ænigmata sunt, paucis intelligentibus nota sunt, paucis pulsantibus aperiantur. ^a Tene, & devotè accipe aperta, ut meritò tibi pandantur obscura. Quomodo eris penetrator obscurorum, contemtor manifestorum?

Cantica canticorum ænigmata.

Locus ex Canticis, contrarius est Donatistis.

Cant. 1. 6. *Annuntia mihi quem dilexit anima mea, ubi pascis, ubi cubas.* Quòd sponsa sponso dicat, quòd Ecclesia Christo dicat, nec nos dubitamus, nec illi. Sed omnia verba sponsæ audi. Quare verbum quod adhuc sponsæ est, vis tribuere jam sponso? Omnia quæ dicit sponsa, dic: tunc respondebit sponsum. Audi evidentius hanc distinctionem quam dicturus sum; non inventes aliquid plus. *Annuntia mihi quem dilexit anima mea, ubi pascis, ubi cubas in meridie.* Ipsa adhuc dicit:

Ubi

^a Am. Er. & Corbeiensis MS. *Tenebo te, accipe aperta.*

Ubi pascis, ubi cubas in meridie. Et vide quia adhuc ipsa dicit. Sequitur enim: *Ne fortè fiam sicut operta super greges sodalium tuorum.* Puto omnes peritos imperitosque discernere genus masculinum & femininum. Operta, quæro, cujus generis sit: ab omni homine quæro: Masculini est, an feminini? *Annuntia*, inquit, *mihi quem dilexit anima mea.* Quem, cum dicit, masculum alloquitur, sponsum alloquitur. Quia verò femina virum alloquitur, consequentia verba indicant: *Annuntia mihi, ubi pascis, ubi cubas in meridie; ne fortè fiam sicut operta.* Audi tu operta, ut fiant tibi hæc aperta. *Annuntia mihi quem dilexit anima mea, ubi pascis, ubi cubas in meridie; ne fortè fiam sicut operta super greges sodalium tuorum.* Hucusque verba sponsæ: jam incipiunt verba sponsi de manifesto. *Nisi cognoveris temetipsam, ò pulchra inter mulieres.* ^a *Nisi cognoveris temetipsam, ò pulchra inter mulieres; exi tu in vestigiis gregum, & pascere hædos tuos in tabernaculis pastorum;* non in tabernaculo pastoris. Vide quomodo comminetur sponsum: vide quemadmodum in periculo, quàmvis ille dulcis, abstulit de medio blandimenta. Quàm blandè illa! *Annuntia mihi quem dilexit anima mea, ubi pascis, ubi cubas in meridie.* Veniet enim medius dies, quando ad umbraculum concurrant pastores; & fortè latebit me ubi tu pascis, & ubi

^a Plures MSS. *Agnosce viriliter feminam. Corbeiensis, Agnosce viriliter, femina, temetipsam. Temetipsam, inquit, nisi cognoveris (audite reliqua) ò pulchra inter mulieres: nisi cognoveris temetipsam, ò pulchra inter mulieres; exi tu in vestigiis gregum. Et sic ferè Am.*

ubi cubas: & volo mihi annunties, ne fortè fiam sicut operta, id est, sicut occulta, & non cognita. Ego enim manifesta sum: sed ne sicut operta, sicut celata incidam super greges sodalium tuorum. Omnes enim hæretici à Christo exierunt; omnes qui facti sunt pastores mali, habentes greges suos sub nomine Christi, illius sodales fuerunt, illius convivium acceperunt. Sodales enim dicuntur, tamquam unius convivii. Latina lingua sic dicti sunt sodales, quasi simul edales; eo quòd simul edant. Audi illum in Psalmo arguentem sodales malos, id est, unius convivii: *Si inimicus*, inquit, *meus exprobrasset mihi, sustinuissem utique; & si super me magna locutus fuisset, abscondissem me utique ab eo: tu verò, unanimis & notus meus, dux meus, qui simul mecum dulces capiebas cibos.* Ergo multi sodales ingrati mensæ Dominicæ exierunt foras: mali sodales fecerunt sibi suas mensas, erexerunt altaria contra altare. In eis ista timet errare.

Sodales.

Ps. 54. 13.

Meridies si Africa intelligatur loco citato, facit contra Donatistas.

37. Et si putas quia meridies Africa est (quamquam possem obtinere, magis esse mundi meridiem partes Ægypti, & illas exstas sole regiones, ubi pluvia non apparet; quia ipse est meridies, ubi fervet medius dies) ibi autem eremus plena millibus servorum Dei. Unde si ad meridiem locorum velimus advertere, quare non ibi pascat ille magis, & ibi requiescat, quando ante prædictum est: ^a ubera erunt deserta eremi? Sed ecce consentio; meridies Africa sit. Africa sit meridies; hinc sunt

^a Sic Lov. & plerique MSS. At Am. *Aberraverunt*. Optimæ notæ Corbeiensis MS. *Uberaverunt*: fortè meliùs pro *pululaverunt*, seu *germinaverunt*. Non enim alium locum citare videtur, nisi Joëlis 2. 22.

sunt sodales mali. Ecclesia transmarina in aliquo suorum navigante in Africam, sollicita ne erret, invocat sponsum suum, & dicit ei: Abundare audio hæreticos in Africa, abundare audio rebaptizatores in Africa; esse autem ibi tuos non minùs audio: & illud audio, & hoc audio: sed qui sint tui, à te volo audire. *Annuntia mihi quem dilexit anima mea, ubi pascis, ubi cubas in meridie?* In illo meridie, ubi audio duas partes esse, unam Donati, alteram universo tuo cohærentem: tu mihi dic quòd eam, ne fortè velut operta, id est, ignota fiam super greges sodalium tuorum, incurram in greges hæreticorum, conantes ponere lapidem super lapidem qui destruat; ne irruam in rebaptizatores, annuntia mihi. Et ille qui commendat unitatem pastoris, qui in hac lectione dixit: *Ego pascam*; pastores autem reprobatur, qui multi esse voluerunt, unitatem amiserunt; severissimè, non blandè respondens, sed pro magnitudine periculi: *Nisi cognoveris*, inquit, *te metipsam, ò pulchra inter mulieres.* Pulchra es inter mulieres; sed agnosce te. Ubi te agnosces? In toto orbe terrarum. Si enim pulchra, unitas est in te: ubi divisio, fœditas est, non pulchritudo. Nisi cognoveris te metipsam. In me credidisti; agnosce te. In me quomodo credidisti? Quomodo & illi mali sodales consentiant, Verbum carnem factum, natum ex Virgine, crucifixum, resurrexisset, adscendisset in cælos: in talem me credidisti, talem & illi sonant. Cognosce te & me; me in cælo, te in toto orbe terrarum. Unum quemlibet ex Ecclesia tamquam Ecclesiam Christus alloquitur. Nam quomodo Ecclesia quærit Ecclesiam? Secundum ipsos

loquor. *Annuntia mihi quem dilexit anima mea, ubi pascis, ubi cubas?* Quid quærit? Ecclesiam. Et ille tamquam ostendens Ecclesiam dicit: In meridie; sicut illi volunt. Respondeant mihi, quomodo Ecclesia quærat Ecclesiam. *Annuntia mihi quem dilexit anima mea.* Quæ loquitur? Ecclesia. Quid sibi vult annuntiarum? Ubi pascis, ubi cubas, id est, ubi sit Ecclesia. Ecclesia loquitur, & interrogat ubi sit Ecclesia: & respondet ille, ut putant: In meridie. Si in solo meridie est, ut dicunt, in Africa, quomodo ipsa interrogat ubi ipsa sit? An verò portio Ecclesiæ transmarinæ bene interrogat de meridie, ne hic erret? Alloquitur unumquodque membrorum Ecclesiæ suæ Christus, tamquam suam Ecclesiam, & dicit: Nisi cognoveris temetipsam, ò pulchra inter mulieres, exi. Exire hæreticorum est. Aut cognosce te, aut exi: quia si te non cognoveris, exitura es. Exitura, quò? In vestigiis gregum: sequendo malos greges. Ne fortè putes quia oves sequeris, si exis, audi quid sequitur: *Exi tu in vestigiis gregum, & pasce hædos tuos;* jam non oves. Nostis, fratres, ubi erunt hædi. Ad sinistram erunt omnes qui exierunt ab Ecclesia. Manenti Petro dicitur: *Pasce oves meas:* exeunti hæretico: *Pasce hædos tuos.*

Exire hæreticorum est.

Joan. 21. 17.

Locus ex Habacuc malè usurpatus à Donatistis.

a

38. Est, inquit, & aliud testimonium. Nihilominus contra te: dic, audiamus. Erit sic contra te, quomodo hoc quod putabas pro te. Si meridiem, inquit, interpretaris Ægyptum; multis quidem modis interpretamur meridiem, & Ægyptum possumus a ad locum mundi, & ipsam Africam sic intelligere.

a Cisterciensis MS. da locum mundi, ut ipsam Africam intelligam. Fortè leg. quod ad locum mundi, supple, adinet.

re. Audi quid intelligam per meridiem: intelligo fervorem spiritualium, flagrantem igne caritatis, splendentem lumine veritatis. Nam dicitur in quodam Psalmo: *Dexteram tuam notam fac mihi, & eruditos corde in sapientia.* Dexteram, non hædos; & eruditos corde in sapientia: ipsi sunt meridies. Unde dicitur à Propheta: *Et tenebræ tuæ sicut meridies erunt.* Multis ergo modis possumus intelligere meridiem: sed prorsus Africam intelligo, omnino Africam intelligo. Accipio à te aliquid fortè melius quàm saperem, nisi à te commemorarer: Africa sit meridies. Timet Ecclesia transmarina incidere in rebaptizatores, timet incidere tamquam ignota in greges sodalium, quærit ab sponso suo, ut annuntiet illi ubi pascat, ubi cubet in meridie. Quia in ipso meridie in aliis pascit, in aliis non pascit: in aliis cubat, in aliis non cubat. Audiatur consilium; veniat ad catholicam Ecclesiam; non incurrat in greges sodalium; non pascat hædos suos. Sed dic aliud, quod te dicebas esse dicturum. Propheta, inquit, ait: *Deus ab Africo veniet.* Et jam ubi Africo, utique Africa. O testimonium! *Deus ab Africo veniet.* Ab Africa veniet Deus? Alterum Christum in Africa nasci, & ire per mundum hæretici annuntiant. Rogo quid est: *Deus ab Africo veniet?* Si diceretis: Deus in Africa remansit; utique turpiter diceretis: nunc autem etiam, Ab Africa veniet, dicitis. Novimus ubi sit natus Christus, ubi sit passus, ubi in cælum adscenderit, unde discipulos miserit, ubi eos Spiritu sancto repleverit, ubi per totum mundum evangelizare a jusserit: &

Ps. 89. 12.

Isai. 58. 10.

Habuc. 3. 3.

TOM. VI.

R

ob-

a

a Ulim. & Lov. miserit: dissentientibus ceteris libris.

obtemperarunt ei, & impletur orbis terrarum Evangelio: & tu dicis, Deus ab Africa veniet?

39. Ergo tu mihi, inquit, expone quid est: *Deus ab Africo veniet*. Dic totum, & fortassis intelliges. *Deus ab Africo veniet, & sanctus de monte umbroso*. Tu mihi expone, si jam ab Africa, quomodo de monte umbroso? De Numidia nata est pars Donati ipsi missi sunt primò in dissensionem, & tumultum, & scandalum, quærentes a ingens vulnus: Numidæ miserunt: Secundus tigusitanus misit: ubi sit Tigisi, notum est. Qui missi sunt clerici, extra congregaverunt ab Ecclesia; ad clericos Carthaginis accedere noluerunt; visitatorem posuerunt; à Lucilla suscepti sunt. Auctor totius hujus mali Numida hæreticus fuit. In Numidia, unde ventum est huc cum tanto malo, ^b muscarium vix invenitur, in ^c cupsonibus habitant. Quomodo mons umbrosus Numidia? Dic mihi ergo: noli hucusque recitare: *Deus ab Africo*: exigo & sequentia: *Et sanctus de monte umbroso*. Sed ostende mihi partem Donati à Numidia, de monte umbroso venire. Invenis nuda omnia, pingues quidem campos, sed frumentarios; non olivetis fertiles, non ceteris nemoribus amœnos. Unde ergo mons umbrosus in Numidia partibus, unde hoc scandalum venit?

TU

a Plerique MSS. *quærentes ingenium vulneri*.

b Am. & Er. *viscarium*. Melius alii codices, *muscarium*. Non ignota vox flabellum propriè ad abigendas muscas significans, necnon herbarum grandiozem comam ad id quasi natura comparatam. Plin. lib. 12. cap. 26.

c Er. *cum incursionibus*. Ullm. *cum in cupsonibus*. Am. *cum cupsonibus*. Aliquot MSS. *in cursionibus*. Plerique & meliores cum Lov. *in cupsonibus*: idemne ac in rupibus & speluncis? Unde dicti illi Rupitani in lib. de Unitate Ecclesie c. 3. & Cutzupitæ in Epist. 53. n. 2.

40. TU mihi, inquit, ergo expone quid est: *Deus ab Africo veniet, & sanctus de monte umbroso*. Vide quàm facile exponam. Primò illud audi quod ait Dominus: *Oportebat Christum pati, & resurgere tertio die, & predicari in nomine ejus pœnitentiam, & remissionem peccatorum per omnes gentes, incipientibus ab Jerusalem*. Ecce unde veniet. Incipientibus, cum dixit, inde utique se in sanctis suis ad alias gentes venturum esse prædixit. Lege divisionem terræ filiorum Israel in omnibus tribubus in libro Jesu Nave: apertè ibi dictum est, *Jebus ab Africo, quæ est Jerusalem*. Lege, quare, & invenies. Utinam cum inveneris, credas; utinam animositatem deponas. *Jebus ab Africo, quæ est Jerusalem*. Et Dominus: *Incipientibus ab Jerusalem*; hoc est, *Deus ab Africo veniet*. Quomodo ergo à monte umbroso? Evangelium jam lege. De monte Oliveti Christus ascendit in cælum. Sequere. Et quid dilucidius? Audis *ab Africo*: audisti *de monte umbroso*. Legem recitamus, Evangelium recitamus. Audisti *incipientibus ad Jerusalem*: audi *per omnes gentes* in eodem Propheta. Sequere verba illa quæ contempsisti, verba illa quæ prætermisisti: *Deus ab Africo veniet, & sanctus de monte umbroso: cooperiet montes umbra ejus, & gloria ejus plena est terra*. Per omnes ergo gentes, incipientibus ad Jerusalem: a *Deus ab Africo veniet, & sanctus de monte umbroso*, & condenseo; id est, à monte Oliveti, unde ascendit in cælum, unde misit discipulos suos,

R 2

CAPUT XVI.
Interpretatio verior
Prophete Habacuc.
Lucæ 24. 46.

Jor. 15. 8.

Habac 3. 3.

a

ubi

a Hoc loco Er. & plures MSS. addunt, *Quomodo incipientibus ab Jerusalem?*

Act. 1. 7. ubi etiam adscensus ait: *Non enim vestrum est scire tempora, quæ Pater posuit in sua potestate; sed accipietis virtutem ex alto, & eritis mihi testes.* Videte quomodo incipit Evangelium: *Et eritis mihi testes in Jerusalem, & in Judæa, & Samaria, & usque in totam terram.* Ergo Deo veniente Christo, & nomen ejus, & prædicatio Evangelii ejus ab Jerusalem, id est, ab Africo; & à monte umbroso, id est, à monte Oliveti; quia per omnes gentes diffamatum est Evangelium: *Operiet montes umbra ejus; id est, refrigerium ejus, protectio ejus; & laudis ejus plena est terra.* Cantate ergo cum tota terra canticum novum, non canticum vetus cum angulo terræ.

CAPUT XVII.

Donatistæ Simonis cyrenæi factum pro se interpretantes.

Matth. 27.

32.

Cyrene.

41. DICUNT & aliud: Cyrenæus, inquit, quidam Simon angariatus est, ut tolleretur crucem Domini. Legimus: sed quid te adjuvet, volo scire. Cyrenæus, inquit, Afer est: quare ipse angariatus est qui crucem tolleretur. Ubi sit Cyrene, fortè nescis: Lybia est, Pentapolis est, contigua est Africæ, ad orientem magis pertinet. Vel in distributione provinciarum imperatorum cognosce: Imperator Orientalis mittit judicem ad Cyrenem. Breviter respondeo: Ubi est pars Donati, non invenitur Cyrene: ubi es Cyrene, non invenitur pars Donati. Manifesta veritas convincit errorem. Det mihi Cyrenem, ubi est pars Donati: det mihi partem Donati, ubi est Cyrene. Manifestum est enim, fratres, in Pentapoli Ecclesiam esse catholicam, partem Donati ibi non esse. Sed securi irrideamus flendos, & fleamus irridendos. Quid dicis? Meritum Cyrenensis hujus magnum commemoras, quia tulit crucem Domini, & Afrum di-

dicis. Orientalis est. Lybia enim duobus modis dicitur; vel ista quæ propriè Africa est, vel illa orientis pars, quæ contigua est Africæ, et omnino collimitanea. Sed Afer fuerit Cyrenensis. Beatum putas, quod angariatus crucem tulerit? Quanto melius fortè diceret alius in Arimathæa remansisse Ecclesiam Christi? Quia Joseph ille dives ab Arimathæa, habens ante oculos regnum Dei, non angariatus, non coactus venit ad crucem Domini: cum ceteri formidarent, petiit à Pilato sepeliendum corpus Domini, de ligno deposuit, obsecutus est funeri, in sepulcro condidit, laudatus est in Evangelio. Quia ergo de Arimathæa fuit iste pius tantum exhibens obsequium corpori Domini, in Arimathæa remansit Ecclesia? Aut si magis vos delectat angariatus, id est, qui cogitur tollere crucem: rectè ergo faciunt Imperatores catholici, qui vos cogunt ad unitatem.

Lybia duplex.

Matth. 27
57.

S. AURELII AUGUSTINI

HIPPONENSIS EPISCOPI

* SERMO XLVII.

* *Aliàs in*
tom. 9.
a

De a ovibus, in Ezechiel cap. 34. ab illis
verbis: Et vos oves meæ, &c. usque: Et ego
vester, dicit Dominus Deus. Contra
Donatistas.

CAPUT I.
Oves pas-
cuæ & ma-
nuum Dei
sumus.*Psal. 94. 6.*
& 7.

I. VERBA quæ cantavimus, continent
professionem nostram, quia oves Dei sumus;
nec importunè poscimus cum lacrymis ejus
misericordiam, cujus oves sumus. Diximus
enim: *Ploremus ante Dominum, qui fecit*
nos; quoniam ipse est Dominus Deus nos-
ter. Ne quisquam plorans se exaudiri posse
desperet, commemorata est necessitudo quæ-
dam exaudiendi nos Deo: *Quoniam ipse est*
Dominus Deus noster, qui fecit nos. Ille
Deus noster: nos populus pascuæ ejus, &
oves manuum ejus. Pastores homines, vel
etiam patres-familias domini pecorum, oves
quas habent, non ipsi fecerunt: oves quas
pascunt, non ipsi creaverunt: noster autem
Dominus Deus, quia Deus & creator est,
fecit sibi oves quas habeat, & quas pascit:
nec alter instituit, quas ipse pascit; nec quas
ipse instituit, alter pascit. Ploremus ergo
ante illum. Neque enim in bono sumus, cum
in

a Loca ex hoc Tractatu refert Florus ad Rom. I. &
Galat. I.

in hoc sæculo sumus. Cum enim placebimus *Psal. 114.*
Domino in regione vivorum, tunc detergen- *8. & 9.*
tur lacrymæ nostræ, & dicemus ei laudes,
qui nos exemit de vinculis mortis, pedes nos-
tros à lapsu, oculos nostros à lacrymis, ut
placeamus Domino in regione vivorum: quia
difficile est ut ei placeatur in regione mortuo-
rum. Est autem & hîc unde illi placeamus,
ejus misericordiam in nos deprecando, à pec-
catis nos, quantum possumus, abstinendo;
in quantum autem non possumus, confiten-
do atque plangendo. Ita in hac vita sumus
sperantes aliam vitam, plorantes in spe: imò
plorantes in re, gaudentes in spe.

2. Professi ergo in hoc cantico, quia oves *Pastoris*
ejus sumus, populus pascuæ ejus, oves ma- *vox cum*
nuum ejus; audiamus quid ad nos loquatur, *tremore*
tamquam ad oves suas. Pridem pastoribus lo- *audienda.*
quebatur superiore lectione: præsentem autem
& hodiernam ovibus loquitur. In illis ergo ejus
verbis nos cum tremore audiebamus, vos cum
securitate: quid ergo in istis verbis hodie-
nis? Numquid vicissim nos cum securitate,
vos cum tremore? Non utique. Primò, quia
etsi pastores sumus, pastor non solum quod
dicitur ad pastores, cum tremore audit, sed
etiam quod dicitur ad oves. Si enim securus
audit quod ad oves dicitur, non est illi cura
de ovibus. Deinde jam & tunc diximus car-
ritati vestræ, duo quædam in nobis esse con-
sideranda: unum quod christiani sumus; al-
terum, quod Præpositi sumus. Quod ergo
Præpositi sumus, inter pastores deputamur,
si boni sumus: quod autem christiani sumus,
& nos vobiscum oves sumus. Sive ergo Do-
minus pastoribus loquatur, sive ovibus, nos
omnia cum tremore oportet audire: nec re-
cè-

In superio-
re sermone
n. 2.